

KIELIŻNIK (1) *sb m*

kieliżnik, [kielisznik].

e prawdopodobnie jasne (tak w kielich).

pl [N kielisznicy.] ♦ G kielieżnik(o)w.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Członek bardziej umiarkowanego odłamu husytów, domagającego się komunii również pod postacią wina (inaczej kalikstyn od lat. calix): [wálzy Kielifznicy iże fie odmieniáią/ teraz krzcą/ teraz niekrzcą; v nas to niedziwno. HerbOdpow Ee8v (Linde); Kielifznicy poczęli fwe sekty z wielkim gwałtem [...] iáko Zyzká w Czechách [...] o oboę winá WujPos 1590 /149 (Linde).]

Szereg: »hus albo kielieżnik«: A gđzye fy odmyáná naydzye/ yáko yest v Lutheranow/ Sákrámentarzow/ Pikártow/ y Hufow álbo kyeliżnikow/ wyedz iż tám áni biskupow nyemáfz/ áni káplánow. KromRozm III K2v.

KW